

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 177/02-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. novembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť obce B., v zastúpení starostom Ing. J. T., zastúpenej advokátom JUDr. J. S., Advokátska kancelária, K., namietajúcu nezákonný postup Okresného úradu v Žarnovici, katastrálneho odboru, sp. zn. H 1/97 z 10. júla 1998 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23 S 93/98 z 29. decembra 1998 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť starostu obce B. Ing. J. T. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola doručená sťažnosť obce B., v zastúpení starostom obce Ing. J. T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpenej advokátom JUDr. J. S., Advokátska kancelária, K., namietajúca nezákonný postup Okresného úradu v Žarnovici, katastrálneho odboru (ďalej len „okresný úrad“), sp. zn. H 1/97 z 10. júla 1998 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 S 93/98 z 29. decembra 1998.

Sťažovateľ podal sťažnosť podľa čl. 127a ods. 1 v spojení s čl. 130 ods. 1 písm. f) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). V sťažnosti uviedol, že:

„a) Okresný úrad, katastrálny odbor v Žarnovici, svojím rozhodnutím č. k. H 1/97 zo dňa 10. 07. 1998 porušil Ústavu SR čl. 2 ods. 2. Rozhodol v rozpore so zákonom NR SR č. 162/1995 Z. z. § 52.

b) Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. 23 S 93/98 zo dňa 29. 12. 1998 potvrdil rozhodnutie Okresného úradu, katastrálneho odboru v Žarnovici č. k. H 1/97 zo dňa 10. 07. 1998, prijaté v rozpore so zákonom NR SR č. 162/1995 Z. z. § 52, čím sa dopustil porušenia Ústavy SR čl. 144 ods. 1.

c) Konaním GP SR (odložením dovolania) nedošlo k naplneniu Ústavy SR čl. 149.

d) Existujúci stav v majetkovej oblasti (aj časť intravilámu obce B. je vedená ako majetok mesta N. B.) nám neumožňuje uplatňovať práva a povinnosti vyplývajúce z Ústavy SR čl. 65 ods. 1.“

Sťažovateľ ďalej uviedol, „že obec B. ako bývalá časť mesta N. B., bola od mesta N. B. odčlenená na základe uznesenia vlády SR č. 959, zo dňa 19. 12. 1995, s účinnosťou od 1. 1. 1996. Doteraz však nedošlo k vzájomnému majetko-právnomu vysporiadaniu, pre neochotu predstaviteľov mesta N. B., vrátiť nám pôvodné, historické, katastrálne územie. O zmenu hranice ... sme požiadali Okresný úrad, katastrálny odbor v Žarnovici ... ten však nášmu návrhu ...nevyhovel“. Podľa názoru sťažovateľa si okresný úrad osvojil zlé skutkové tvrdenia predstaviteľov mesta N. B., ktoré sa stali podkladom rozhodnutia. Odvolanie proti predmetnému rozhodnutiu zaslali krajskému súdu, ktorý rozsudkom z 29. decembra 1998 sp. zn. 23 S 93/98 potvrdil rozhodnutie okresného úradu.

Dňa 25. marca 1999 sťažovateľ podal podnet na mimoriadne dovolanie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), ktorá 23. marca 2000 listom sp. zn. VI Pz 597/99 podnet odložila. Na nový podnet z 2. januára 2001 mu bolo generálnou prokuratúrou oznámené, že lehota na podanie sťažnosti uplynula 25. marca 2000.

Sťažovateľ tvrdí, že „z dôvodu nezákonného rozhodnutia Okresného úradu, katastrálneho odboru v Žarnovici v predmetnej veci, následného konania a rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako i nekonania GP SR, alebo konania v nevhodných termínoch, obci B. unikol od 01. 01. 1996 do 31. 12. 2002 príjem rozpočtu ... na dani zo stavieb a pozemkov v čiastke 1 278 578,- Sk“.

Citovanými rozhodnutiami, ktoré sťažovateľ k sťažnosti pripojil, došlo podľa jeho názoru k porušeniu ustanovenia § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na tieto skutočnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vyslovil „nezákonnosť rozhodnutia Okresného úradu, katastrálneho odboru v Žarnovici č. k. H 1/97 zo dňa 10. 07. 1998, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 23 S 93/98, zo dňa 29. 12. 1998, zrušil predmetné rozhodnutie a vec prikázal na nové prejednanie a rozhodnutie“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 58b ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia alebo upovedomenia o inom zásahu do veci územnej samosprávy. Táto lehota sa pri zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ o tomto zásahu mohol dozvedieť.

Sťažovateľ v konaní namieta, že ostatným rozhodnutím, o ktorom tvrdí, že je nezákonné, je rozsudok krajského súdu sp. zn. 23 S 93/98 z 29. decembra 1998, ktorý mu bol doručený, a následne podával podnety generálnej prokuratúre, ako je uvedené vyššie.

Ústavný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedol, že sťažnosť nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 62/02). Toto sa týka aj sťažností orgánov územnej samosprávy vo veciach, v ktorých navrhovateľ tvrdí, že neústavným alebo nezákonným rozhodnutím sa zasiahlo do vecí územnej samosprávy. Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia alebo iného zásahu do vecí samosprávy.

V čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich práv pred ústavným súdom, už uplynula lehota stanovená pre podanie návrhu na začatie tohto typu konania.

Ústavný súd zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že ako sťažovateľ je uvedená obec B., v zastúpení starostom. Podľa čl. 127a ods. 1 ústavy takýto typ sťažnosti môže podať len orgán územnej samosprávy (starosta alebo zastupiteľstvo), a nie obec.

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. novembra 2002